

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

TISZTELEM A VÁLASZTÓJOGODAT

AMÍG HELYESEN VÁLASZTASZ

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

SZEMÉTNAGYHATALOM

Szemétnagy hatalom lettünk. Politikai szemétből az elsők között vagyunk az egy főre eső mutatókban, és akár exportra is mehetne, ha a mi szemünk nem lenne az átlagnál is büdösebb, elrettentőbb, olyan sajátosan ungarisch. Gondolj csak bele! Nálunk nagyobb országok beleizzadnak a gatyájukba, és akkor sem tudnak kitermelni, mondjuk, egy Demokratikus Koalíciót. Nálunk egy csettintés, és már kész is az új szemét. Gyurcsány és csapata nem kellett az MSZP-ben. Na, nem az elvi különbségek miatt. Ebből a szempontból az MSZP sem jobb a deákné vásznánál. Egyszerűen beleuntak abba, hogy Gyurcsánynak csak ott van demokrácia, ahol ő a király. Gyurcsány összeállt az egykori SZDSZ hasonszőrű figuráival, akik alól kiment a pártjuk. A szemétygártás régi hagyomány volt feléjük is, úgyhogy nem voltak akklimatizációs problémák. A szemét pedig ömlik. A Demokratikus Koalíció a múlt héten a nép szemébe mondta, hogy az egész Kádár-rendszer egy nagy hazugság. Csak azért visszasírni, mert akkor volt biztos jövő? Siránkozni amiatt, hogy a rendszerváltás másfélmillió ember munkáját vette el, és nyomorog a nép? Ugyan már! „A Kádár-rendszer diktatúra volt” – így a szemétygártók. Szegény Gyurcsány Ferkót és a többi gyereket „arra tanították a szüleik, hogy az iskolában mást kell mondaniuk, mint otthon”. Vitányi Iván, Bauer Tamás a szocializmusban is a magyar szellemi elithez tartoztak ugyan, utazhattak, publikálhattak, szolid polgári létet teremthettek maguknak, de valójában ők

„csak úsztak az árral”, tudomásul vették „a rendszer által felállított tabukat”. Aztán jött a rendszerváltás, megszabadultak a béklyóktól, gazdagodhattak, és egyáltalán nem zavarta őket, hogy ezért eladták az ország függetlenségét, az emberektől pedig elvették munkájukat, életük értelmét. Most újra vissza akarnak jönni, bízva abban, hogy feledékenyek vagyunk. Ebben van némi igazság, de valamit azért csak megtanultunk: a szemét büzlik, s minél tovább marad, annál rosszabb. A szemétnek a szemétben a helye!

A MÚLTAL NEM LEHET JÓLLAKNI

A külföldiek imádják a belvárosi szobrokat. A Reagan szobor sokaknak okoz fejtörést, nem nagyon értik, hogy olyan elmaradott porfészekben, mint Párizs vagy Berlin, miért is nem jut eszébe senkinek ilyen klassz kis szobrot emelni, amit meg lehet simogatni, le lehet köpni, kinek-kinek vérmérséklete szerint. Reagan persze nem egy George Michael, de azért sokan ismerik. A pár méterrel arrébb ácsorgó szemüveges öreg bácsi azonban már komolyabb ügy. A német RTL „Legyen Ön is milliomos” műsorában ő már 500 ezer eurós kérdés lenne, de idáig kevesen jutnak el. A Nagy Imre szobor így is külföldiek kedvence: a hidacsán jó fotókat lehet csinálni. So exotisch, nicht wahr?

Nagy Imrét az MSZP emelte ki a történelemből és tette modern politikai bálványá. A szocik imádják azzal hülyíteni a szocializmusban felnőtt népünket, hogy ők semmilyen

kapitalizmust nem akartak. Hogy is akarhattak volna, hiszen az olyan csúnya! Nem, nem, az ő álmuk a demokratikus szocializmus, ahol ezek a derék szocik megvehetik a gyárat, a földeket. A fideszesek rühellik Nagy Imrét, de azt sem tűrik, hogy kedvenc 1956-os esztendejüknek akár csak egy kis darabja is az ellenségé legyen. Így aztán ők is rátenyereltek a szemüveges öregúrra.

Nem lenne ez a szobor olyan nagy tragédia, sőt az egész '56-os kultuszt is elviselnék a népek. Szerencsére a szobrot nem a Blahára tették, nem kell naponta százazreknek bámulniuk. Egy bökkenő azért van. Az emberek már csak olyan földhöz ragadtak, hogy ma szeretnének dolgozni, élni, sőt enni is. A kormányok - s itt nincs különbség rózsaszínű és narancssárga között - a munkahelyteremtésben nem állnak túl jól. Úgyhogy, gyerekek, lakjatok jól a múlttal! Sajna, a múlttal nem lehet jóllakni. Eltörölni lehet, s ez a mi dolgunk. A jelenünk és a jövőnk érdekében.

A NAGY HÁZATALAKÍTÁS

Orbán az úr a háznál. Ahogy mondják manapság, ez az üzenet jött át a legutóbbi kormányalakításon. A ház azonban már nem a régi. Nem úgy mennek a dolgok, ahogyan kellene. Ezt gondolni, sőt esetleg mondani, már nem is olyan nagy kunszt a Fidesz köreiben. De vannak olyanok, akik nem hisznek a csodafegyverben, sőt már a végső győzelembe vetett hitük is megingott. Ilyenkor kell a szervezői talentum, mondjuk, Lázár, aki ismét összerázza a csapatot. Büntetni kell egy kicsit a külügyet, el kell venni tőlük a hírszerzés felügyeletét. Ment a pesti pénz a romániai és a szlovákiai választásokra, de az eredmény nem az igazi. Ráadásul, még a Kína-politikában is akadékoskodnak. Egy kicsit meg kell szorítani egyik-másik miniszterelnök-helyettest, mert nem jó az, ha az ember fejére nőnek. A nagy házatalakítás után akár jobban is mehetnek a dolgok. Gyanítjuk: nem soká.

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Schmitt Pál nem kíván élni törvényben biztosított lakáshasználati jogával. A volt államfő az ország jelenlegi gazdasági helyzetére tekintettel döntött így.

Munkáspárt: Schmitt úgy nagyvonalú, hogy vagyonyilatkozata szerint három nagyméretű budai családi ház tulajdonosa (ezek mellett egy belvárosi lakás és egy Luppa-szigeti nyaraló is szerepel a bevallásában), a legkisebbnek is 195 négyzetméteres az alapterülete. Talán csak meghúzza magát valahol. S a kérdés nem is az, hogy mit csinál Schmitt, hanem az, miért tűrünk el egy olyan rendszert, amely közjogi méltóságnak csúfolt emeszpés, fideszes potentátjainak 200 milliós házat, életfogytiglani másfél-milliós nyugdíjat, limuzint, valamint titkárnőt és titkárságvezetőt is fizet irodástól. S ezért csak koszorúzni és hallgatni kell...

2. Egyszerre lehet dugódíj és hídpénz is Budapesten. A főpolgármester szerint, ha mind a két rendszert bevezetik, akkor azt csak viszonylag kis területen kell majd megfizetni.

Munkáspárt: Érdekesen értelmezi Tarlós úr a „viszonylag kis terület” fogalmát. Budapest összes hídja például csak a Pestről Budára és ellenkező irányba közlekedni szándékozókát érinti. Mi az a néhány millió átkelés naponta? Megoldás is van: maradjon mindenki ott, ahol van! Akkor dugó se lesz, díjat se kell fizetni. Hogy is gondolták a Hungária körút „árnyékosabb” oldalán lakók, hogy minden nap bemászálnak a városba? Tessék a munkát, a megélhetést ott keresni, ahol nem háborgatják a Szent Fővárost s annak hídjait! Vagyis dehogya! Akkor kiről lehetne újabb és újabb sápokot lehúzni?

3. Szabálytalan parkolás miatt megbírságotlák Fürst Györgyöt, a kerékbilincselésben egykor élenjáró Centrum Parkolási Kft. volt igazgatóját. Rolls Royce-ja nemcsak kerékbilincset kapott, a kerületi közterület-felügyelet fel is jelentette a volt parkolási főembert, mert nem volt a belvárosi területre behajtási engedélye.

Munkáspárt: A sors visszaüt. Csak miért mindig akkor, amikor már legfeljebb kárörömrre jó? Avagy alakíthatnánk mi is sorsot? Budapesten is, az országban is? Nem tűrve, hogy semmirekellő embereket hozzanak pozícióba? Egyébként, mielőtt bárki hirtelen magára gondolna ezeket a mondatokat olvasva: elsősorban a rendszerrel van a baj, amely ezt hagyja.

4. Spanyolországban a bányászok összecsaptak az ellenük kivezényelt rohamrendőrökkel. A határozatlan ideig tartó sztrájkot június elsején kezdték Asztúria és León tartományokban, mert a kormány 63 százalékkal leszállítja az iparág támogatását, és ez mintegy 30 ezer munkahelyet veszélyeztetet a térségben.

Munkáspárt: Íme a kapitalizmus „emberbaráti” válasza a válságtól sújtott, elesett emberek problémáinak kezelésére. Félted a kenyered, a munkád, a házad, a családod? Meghunyászkodás

helyett sztrájkolni, tiltakozni mersz? Kóstold csak meg a rohamrendőrök gumibotjait! Lesz nagyobb bajod is, mint a több tízezer állás után sírdogálni!

5. Mindössze tíz helyet szerzett a francia Baloldali Front a parlamenti választásokon, s így nem alakíthat frakciót.

Munkáspárt: A francia Baloldali Front elsőre olyan, mint egy politikai reklám-projekt. Olyan, mint a Sziriza Görögországban, vagy amilyen nálunk szeretne lenni a Vajnai-féle párt – azért találták ki őket, hogy felfogják a rendszerellenes szavazatokat, aztán megalkudjanak a tőkés hatalommal, a bankokkal, multikkal. Egy különbség azonban van. A franciáknál az „üzletben” benne van a Francia Kommunista Párt is. Georges Marchais forogna sírjában, ha látná utódai árulását. A francia „kommunisták” megalkudtak, azt mondták, lehet jó és szép kapitalizmus, nagyszerű Európai Unió. Nincs osztályharc, sőt, van jó és rossz gazdag, s a szimpatikussal össze is kell fogni. Feladták elveiket, feladták a munkást. Ma majd száz év óta először nincs frakciójuk a francia törvényhozásban, ott, ahol egykor a „szovjetbarát bolsevik” Marchais-val három évtizede ők voltak az ország harmadik pártja. Igaz, ők nem alkudtak a tőkével, még akkor sem, amikor a „jobboldali vezér” elleni mindenek feletti összefogás gyümölcseivel kecsegtették őket a francia szocdemek. Aztán megalkudtak, itt tartanak most.

6. Braziliában tartja az ENSZ Fenntartható Fejlődés Konferenciáját, amelyen Magyarország is képviselteti magát. A 26 fős delegációt Áder János köztársasági elnök vezeti majd.

Munkáspárt: Világos, mire költjön egy ország, amely válság közepén van. De tudják, nem is ez a szép. Ilyen volt és lesz is még Magyarországon, amíg az urak és haverjaik kormányoznak. Másra hívnánk fel a figyelmet: tudják, mi fáj ebben a kérdésben a magát az egyetlen tisztességes, közpénzen nem élőszködő pártként beállító LMP-nek? Az, hogy az ő „témával foglalkozó” képviselői nem kerültek be az utazók közé... Pedig úgy megváltották volna a zöld jövőt a Copacabana strandjain!

7. „Még a profit sem esik jól igazából, ha nincs benne valami barátság, valami lélek” – mondta Orbán Viktor, a jordániai tőkéből épült fővárosi Buddha-Bar Hotel Klotild Palace ünnepélyes megnyitóján.

Munkáspárt: Mosolyogtak a jordániaiak, mosolyogtak a magyar üzletársak, mosolyogtak Orbán kísérői is. A profit ugyanis mindig jól esik. Tőle is, szocialistáktól is. Ez a rendszer igazsága. Van, aki a Váci utca közeli új luxushotelben vár pezsgőre, van, aki a Váci úton áll éhbéres melóért sorban. Mi a profitos mosolyukat tüntetnének el, s adnánk esélyt a munka öröme a többségnek.

FIZETÜNK, HOGY FIZETHESSÜNK

A KORMÁNY A SÁRGA CSEKKEK BEFIZETÉSÉT ÉS A FIZETÉSEK ÁTUTALÁSÁT IS MEGADÓZTATJA

Látszólag a telekommunikációs multikra és bankokra sújt le a kormány, a valóságban azonban az egyszerű emberektől hajt be extra százmilliárdokat. A távközlési adót és a tranzakciós illetéket ugyanis immár bevallottan az ügyfeleken fogják „levetni”. Adózhatunk a közműdíjak befizetése, s általában a sárga csekkek után, és a havi fizetések átutalásakor is.

Tranzakciós illeték címén 2013. január 1-jétől egyezrelékes illetékfizetési kötelezettség terhelné egyebek mellett az átutalást, beszedést, készpénz be-, és kifizetést, a készpénzátutalást, okmányos meghitelezést és a készpénzfizetésre szóló csekk beváltását.

Mit jelent ez?

„Matolcsy György egyértelművé tette, amit csak a nagyon elvakult ember nem tudott: a tranzakciós illetéknek nevezett adót bizony lenyomják a bankoló emberek (és vállalatok) torkán.” Az idézet a Napi Gazdaság című, a profitra és nem a dolgozói érdekekre koncentráló lapból származik, így nyugodtan hihetünk neki.

A nemzetgazdasági miniszter a 2013-as költségvetés tervezetéről ismertetésekor ugyanis elmondta, az eredeti tervben 130 milliárdos bevétellel számoltak a pénzügyi tranzakciós illetékből, de már 280 milliárddal tervez a költségvetés, a beszédhető bevétel pedig akár 300-400 milliárd forintra rúghat.

A gazdasági napilap szerint a józanul gondolkodóknak eddig sem volt kétségük

FOTÓ: KOVÁCS TAMÁS/MTI

afelől, hogy a hangzatos kormányzati ígéretnek ellenére a bankok bizony áthárítják majd a tranzakciókra rakódó extra költségeket. Az emberben azért élt

Munkáspárt: A gazdasági válság terheit nem a dolgozókkal, az alacsony keresetűekkel, az elesettekkel kell megfizettetni, hanem azokkal, akik miatt kialakult a válság; a tőkével, a tőkéssekkel.

Elég a dolgozó embereket sújtó megszorításokból! A növekedéspárti gazdaságpolitika nem megbukott, csak rosszul csinálják.

a remény, hogy a bazári alkufolyamat végén - ahol a bankok 60, a kormány képviselői pedig 130 plusz 60 milliárdról

indultak – mégiscsak szülehet olyan kompromisszum, amelyet mindkét fél elfogadhatónak tart. Az alsó hangon 280 milliárd forintot azonban lehetetlen

lenyeletni a bankokkal – ezzel a nemzetgazdasági miniszternek tökéletesen tisztában kell lennie. A 280 milliárdos tétel minden érdemi alkut is lehetlenné tesz azzal kapcsolatban, hogy a bankok mekkora terhet vállaljanak magukra. Ez az összeg csak akkor lehet – a pénzügyi intézeteknek – szalonképes, ha valóban szétterül, és minden banki szolgáltatást igénybe vevő terheit növeli. Ezt

ismerte el most Matolcsy.

ERŐSÖDIK A FEKETEGAZDASÁG

Ráadásul erre éppen akkor kerül sor, amikor hazánkban is nagy horderejű változások állnak be a jövő hónaptól a banki átutalások terén. Elérhetővé válik a napközbeni banki átutalás, így a hazai bankok között akár négy óra alatt befejeződhet egy tranzakció, nem kell egy napig várni a teljesítésig. Azaz a tranzakciós adóval a kisvállalatok esetében a kormány a pénzforgalmat visszalöki a szürkegazdaságba: újra eljön a pénzes nejlonzacsok és a fekete táskák

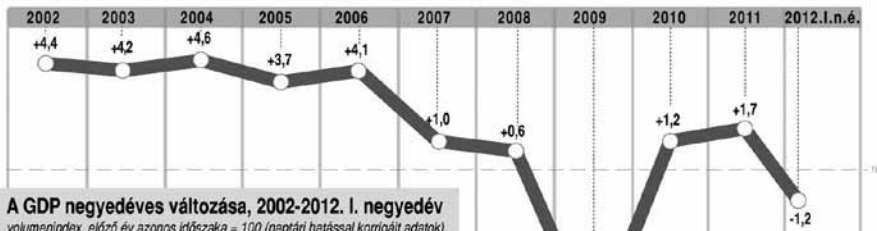
A MULTIK MEGÚSSZÁK

A kormány pénzügyi tranzakciós illetékének bevezetése esetén a gazdasági szféra nagy pénzügyi mozgató hányadának jelentős része külföldre vinné a pénzforgalmát. Ezt könnyen lehetővé teszi a július elsejétől az Európai Unió úgynevezett SEPA (Single Euro Payments Area) rendszere. Az európai gazdaságokban ezután bármelyik bank vezethet külföldön – akár Németországban vagy épp Ausztriában – forintszámlákat, és működtethet forintelszámolást. Magyarán a multik, a hazai nagytőke már eleve megússzák az újabb adót.

A bruttó hazai termék (GDP) változása Magyarországon (2002-2012. I. negyedév)

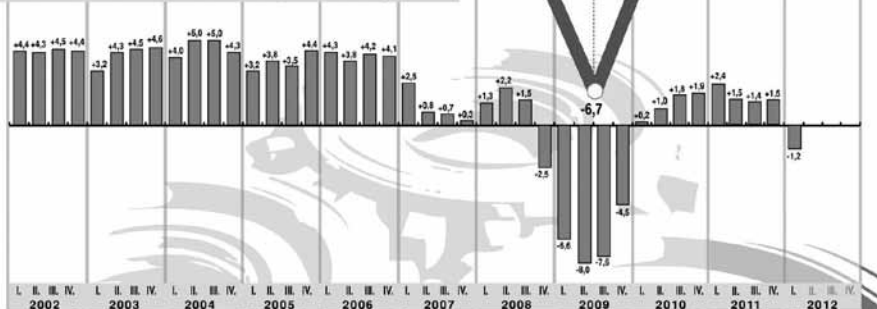
Éves gazdasági növekedés

volumenindex, előző év azonos időszaka = 100 (naptári hatással korrigált adatok)

A GDP negyedéves változása, 2002-2012. I. negyedév

volumenindex, előző év azonos időszaka = 100 (naptári hatással korrigált adatok)

Forrás: KSH-gyorstájékoztató, 2012.06.08. / MTA Sajtó- és Fotóarchívum / MTI

kora. A kormány ismét a polgárokat és a kis- és középvállalkozásokat sújtja, és futni hagyja a spekulációs tőkét.

A JÓ ADÓ

A tranzakciós illeték önmagában nem rossz ötlet, azonban nem a hétköznapi banki átutalásokra, csekkbefizetésekre kellene vonatkoznia. Meg kellene adóztatni a részvény-, kötvény-, derivatív eszközök forgalmazóit, kereskedőit. Nem az egyszerű embereket, a munkahelyeket létrehozni és megtartani akaró vállalkozásokat sújtaná az igazi tranzakciós adó, hanem a gyors profitlehetőségeket kereső, mobil spekulációs tőkét. Az a feladat, hogy a pénzügyi szektor oroszlánrészt vállaljon a saját maga okozta válság válságkezelésének terheiből.

A gazdasági válság terheit nem a dolgozókkal, az alacsony keresetűekkel, az elesettekkel kell megfizettetni, hanem azokkal, akik miatt kialakult a válság, a tőkével, a tőkészekkel. Elég a dolgozó

embereket sújtó megszorításokból! A növekedéspárti gazdaságpolitika nem megbukott, csak rosszul csinálják.

ORBÁN CANOSSA-JÁRÁSA

A Szabadság múlt heti számában már röviden hírt adtunk a miniszterelnök bécsi Canossa-járásáról. Érdekes a friss hírek fényében újra felidézni a látogatást. Orbán Viktor az osztrák gazdasági kamara épületében szolt a bankadóról, a Raiffeisen Bank képviselőjének kérdésére válaszolva, aki nem tartotta elfogadhatónak a magyarországi banki terhet. A miniszterelnök válaszában kifejtette: könnyen lehet, hogy 2013. január 1-jével a bankadót nemcsak a megállapodás szerinti mértékig, hanem teljesen kivezetik az adórendszerből, és megjelenik helyette a pénzügyi tranzakciós illeték, amelynek „részleteiről még tárgyalnak a bankokkal”. A kormány korábban úgy döntött, 2013 elejétől a bankadó fele marad a rendszerben, 2014-től pedig ez az adó megszűnik.

Orbán támogatja, hogy az osztrák-magyar vasúti vegyesvállalat, a GYSEV nem túl nagy ütemben, de folyamatosan vehessen át vasútvonalakat a MÁV-tól. „Így valamelyest módosul a piaci pozíció egy osztrák-magyar cég javára a kizárólag magyar kézben lévő Magyar Államvasutakkal szemben.”

A BANKOK ELŐRE MEGALKUDTAK

Amennyiben a pénzügyi tranzakciós illeték fogyasztási adónak tekinthető, a fogyasztóknak kell megfizetniük, nem a pénzügyi közvetítőknak, nagyon óvatosan kell azonban eljárni – mondta Hendrik Scheerlinck. A K&H Csoport vezérigazgatója emlékeztetett arra: tavaly decemberben a bankok és a kormány megállapodást írtak alá, amit ők „kölsönös megértési memorandumként” tartanak nyilván. Ennek egyik nagyon fontos kitétele az volt, hogy a két oldal nyílt megbeszéléseket folytat minden olyan tényezőről, amely akadályozhatja vagy elősegítheti Magyarországon a „gazdasági fejlődést”. Ez alatt értelemszerűen a bankok profitmutatóját kell érteni... Egyébként decemberben arról is megalkudtak, hogy a banki ágazatra nehezedő adót 2013-ban az előző évi szint 50 százalékára fogják mérsékelni, ami a piac egészét tekintve mintegy 60 milliárd forintot jelentene. A másik, ehhez kapcsolódó fontos kondíció az volt, hogy 2014-től a banki adót Magyarországon fokozatosan az európai átlagnak megfelelő szintre csökkentik.

CZENE JÁNOS, GRATULÁLUNK!

Ötven éves párttagsága, kommunista életútja elismeréseként Czene Jánosnak Pest megye 1-es Régió Elnöksége Aranyjelvény kitüntetését adományozott. Czene elvtárs betegsége miatt a 24. kongresszuson nem vehette át azt a Munkáspárt elnökétől, így az ünnepélyes átadásra szombaton került sor Szobon, a párt helyi rendezvényén.

Az ünnepségen, melyet Nagy Sándor és lelkes csapata szervezett, a résztvevők megismerhették Micsai László festőművészt, aki a helytörténet kiváló ismerője is egyben.

A Munkáspárt baloldali nőmozgalomának több aktivistája – Toman Gyuláné, Törköly Jánosné, Kalán Klára mellett jelen volt Urbán Istvánné, a mozgalom elnöke, aki a szülés előtt álló nők mostoha munkaerőpiaci helyzetéről beszélt.

A rendezvényen felszólalt Megyes Zoltán KB-tag is, aki a mai helyzetet értékelve a következőket mondta: „Egy nagy, kerek csokitorta, szeletekre vágva, az egyik az MSZP, a másik a Fidesz, a harmadik az LMP, a negyedik a Jobbik. Bármelyik szeletét is választják a választók, ugyanazt kapják, csak más névvel, más arccal és más szöveggel. Ez

CZENE JÁNOS ÉS KAJLI BÉLA

a tőkés választás szabadsága, ami kész átverés.”

A szimpatizánsok részvételével tartott szobi találkozót megtisztelte Remitzky Zoltán polgármester, akinek Kajli Béla, a PÜEB elnöke átadta

Thürmer Gyula, Az elsikkasztott ország című könyvét.

A jó hangulatú rendezvény főhőse természetesen Czene János maradt, akinek gratulálunk példaértékű munkásságához, s ezúton is jó egészséget kívánunk! ■

MEGHÍVÓ

Július 7-én, szombaton
délelőtt 10.00 órától
Kádár János halálának
évfordulójára emlékezünk
a Fiumei úti Nemzeti
Sírkertben.

**MINDEN ÉRDEKLŐDŐT
SZERETETTEL VÁRUNK!**

„A dolgozók voltak azok, akik
munkájukkal előteremtették
a kenyeret, és vérükkel védték
mindig a hazát.”

(Kádár János)

REKVIEM EGY SZOBORÉRT

Salgótarjánban folyik a rombolás.

Fizikailag is, lelkileg is, kulturálisan is.

Bontják a munkásnak alkotó munkát, tisztos megélhetést, létbiztonságot adó Acélgyár, Öblösüveggyár, Síküveggyár üzemépületeit, megfosztva a munkásokat a lehetőségtől, hogy oda dolgozóként valaha is visszatérhessenek.

És ez még nem minden!

VÉDJÜK MEG ÉRTÉKEINKET!

Salgótarján Megyei Jogú Város önkormányzata politikailag rövidlátó jobboldali politikusai a munkást még a Fő térről is száműzni készülnek. A Fő tér rekonstrukciója kapcsán a szobrok áthelyezéséről döntöttek. Pedig a Tar István alkotta „Fegyvert fogó munkás” szobor alakja még csak nem is szovjet, nem partizán, nem is katona, hanem magyar és munkás.

Jelképe az 1919. májusi honvédő harc bányászokból, gyári munkásokból, városi tisztségviselőkből, salgótarjáni honpolgárokból toborzott munkászászlóalj hősiesen harcoló, Salgótarjánt és az iparmedencét az inváziós seregektől megvédő egyszerű munkásnak, elesett honfitársainknak.

Most, amikor településünk várossá válásának 90. évfordulójának ünnepségsorozata folyik, amikor ismét felerősödik a közelmúlt, a várossá válás történelmi pillanatainak tudományos igényű feldolgozásának szükségessége, újra kellene gondolni az akkori eseményeket.

Elődeink honvédő cselekedeteire akár büszkék is lehetnénk, mert Salgótarján – ősünk bátorsága, hazaszeretete, hősies helytállása által – jogosan rászolgált elismerésünkre, még akkor is, ha a példás cselekedetet Salgótarjánban és környékén a Tanácsköztársaság Vörös Hadserege salgótarjáni vöröskatonái, többségében munkás emberek hajtották végre.

Jelentőségét, értékét, súlyát, hatását a város és a térség, valamint Magyarország fejlődésében betöltött szerepét persze lehet vitatni – mint minden eddigi forradalomnak, szabadságharcnak –, de a történelmi tényeket elhallgatni, szándékosan megváltoztatni több mint hiba. Ez már súlyos és megbocsáthatatlan felelőtlenség!

A honvédő harc a várossá válás meghatározó előzménye volt, ez tette lehetővé, hogy dr. Förster Kálmánt egy magyar város polgármesterévé választhassák, hogy Salgótarján városi rangra emelkedhessen, egy ipari körzet gazdasági, kereskedelmi, kulturális, politikai majd közigazgatási központjává váljon.

A honvédő harcot a városnak fel kell vállalnia, tudatosítania a város polgáraiban, bemutatnia az ország nyilvánossága előtt is.

Salgótarján kiérdemelte a „Honvédő Város” kitüntető címet.

Teremtsünk új identitástudatot megalapozó városmarketinget!

Színesítsük új színfolttal a várossá válást ünneplő eseménysort!

A SZOBOR ÁTHELYEZÉSÉT ÚJRA KELL GONDOLNI!

A Magyar Kommunista Munkáspárt követeli, hogy a „Fegyvert fogó munkás” emlékművét az eredeti helyén, a megújult Fő téren helyezték el, és az ünnepségsorozat keretében avassák újra!

Magyar Kommunista Munkáspárt
salgótarjáni alapszervezet

GÖRÖGORSZÁG KÉSZÜLHET A MEGSZORÍTÁSOKRA

A NYUGAT ÖRÜL, A GÖRÖG VÁLASZTÓKAT A JOBBOLDAL
MEGFÉLEMLÍTETTE, AZ ÁL-BALOLDAL HAMIS ILLÚZIÓKBA RINGATTA

Az Európai Unió és az IMF diktátumát támogató pártok nyerték a megismételt görög választásokat. Erősödött a rendszerellenes szavazatok begyűjtésére létrehozott, magát baloldalinak nevező Sziriza is – a pártot nyugatról is támogatták, miután kiderült, a radikális kampány ellenére is kész támogatni egy olyan kormányt, amely a dolgozó emberekkel fizettetné meg a válság árát, az uniós hitelsomag feltételeit. A példátlanuk agresszív, megtévesztő kampány eredményeként a májusinál kevesebb szavazatot kaptak a kommunisták. Aleka Papatrifa, a Görög Kommunista Párt főtitkára elemzése az alábbiakban olvasható.

A jobboldali konzervatív Új Demokrácia a szavazatok 30 százalékát szerezte meg. A radikális baloldali koalíció (Sziriza) a szavazatok 27 százalékával 71 mandátumhoz jutott. A szocialista PASZOK 12 százalékot (33 mandátum), a nacionalista Független Görögök 7,5 százalékot (20 mandátum) ért el. A neonáci Arany Hajnal a szavazatok 7 százalékát kapta (18 mandátum). A Demokratikus Baloldal (Dimar) 6 százalékot szerzett (17 mandátum), a kommunista párt 4,5 százalékot (12 mandátum).

A parlamenti mandátumok száma nem tükrözi a teljes valóságot, Görögországban ugyanis a győztes párt automatikusan plusz 50 képviselői helyhez jut. Ha azonban csak a pártokra leadott szavazatokat nézzük, az uniós diktátum hívei alig kaptak több voksot.

Az Új Demokrácia várhatóan a szocialista párttal fog koalícióra lépni, s a Dimar is csatlakozhat hozzájuk. A kampányban csak e három párt vállalta, hogy bevezeti a Görögországot a csődtől megmentő nemzetközi hitelsomag fejében elvárt megszorításokat. Antonisz Szamarász, az

Új Demokrácia miniszterelnök-jelöltje a Szirizát is a „nemzeti egységkormányba” hívta, a párt egyelőre nemet mondott. Athéni megfigyelők szerint azonban ha az Európai Unió „kicsit enged” a diktátumából, a Sziriza is meggyőzhetővé válik. A választások előtt Alexisz Ciprasz pártelnök jelezte: kész mindenben együttműködni Brüsszellel, megfontolni az Unió követeléseit.

Aleka Papatrifa, a Görög Kommunista Párt főtitkára a választás négy lényeges tanulságát vonta le.

Egy: A jobboldali Új Demokráciának sikerült elhithetni a görögök egy részével, hogy a válság nehezen immár túl vannak, ha elfogadják az Európai Unió és az IMF feltételeit, minden rendbe jön. Nem utolsó sorban az Új Demokrácia minden létező nemzetközi támogatást is megkapott, a nyugati vezetők mellette kampányoltak.

Kettő: Jelentősen tudta növelni szavazatai számát a Sziriza is. Sokakkal

sikerült elhithetnie, hogy csak közte és az Új Demokrácia között lehet választani. Ráadásul Alexisz Ciprasz pártja mögé állt egy sor szociáldemokrata nyugati politikus, elhithetve a görögökkel, hogy tényleg elképzelhető az EU-IMF diktátum újratárgyalása. Lehet nemet mondani az ultimátumra, a Görögországra kényszerített hitelfeltételekre, és bent maradni az euró övezetben.

Három: A Görög Kommunista Párt négyszázaléknyi szavazatot veszített a májusi választáshoz képest. Már a voksolás előtt tudtuk: ez a választás talán a legnehezebb lesz az elmúlt 40 évben. A hatalom, a média, a tőkés pártok példátlan nyomást gyakoroltak a kommunista szavazókra. A májusi és a mostani megismételt szavazás közötti kampányban a kommunisták elleni agresszív megnyilvánulások elképesztő szintre jutottak. Kommunista képviselőket támadtak meg, nem csak az utcán, hanem a televízió műsorában is. Választóikat helyi és országos szinten félemlítették meg. Ráadásul – mint már említettük – a politikai terepet kétpólusúvá tette a média, szinte kényszerítette a szavazókat, hogy vagy az Új Demokráciát és szövetségeseit, vagy a Szirizát válassza.

Négy: Megtartotta pozícióit a fasiszta Arany Hajnal. Ez arra utal, hogy a töke továbbra sem mondott le arról, hogy adott esetben felhasználja céljai érdekében a provokátor bandita pártot.

A Görög Kommunista Párt az elkövetkezőkben részletes elemzést is készít a választásokról. Az azonban már most is leszögezhető, hogy a kommunisták egyedüli pártként mondták el az embereknek, hogy melyik erőtlől mire számíthatnak. Az Új Demokrácia megfélemlítő politikáját, az opportunista Sziriza által keltett hamis illúziókat a valóság fogja megcáfolni. A kommunista párt nem köthetett szövetséget a Szirizával, mert ez a dolgozó emberek átverését jelentette volna. A kommunista párt nem léphetett volna be egy olyan kormányba, amely mást mond itthon és mást külföldön. A baloldali jelszavakkal csak az uniós diktátum, a megszorítások, a válság árának dolgozókkal való kifizetését akarja leplezni. Nem véletlen, hogy most a kormányozni készülő Új Demokrácia „nemzeti egységkormányba” hívja a Szirizát.

A Görög Kommunista Párt meggyőződése, hogy akár már a kormányalakítási tárgyalásokon nyilvánvalóvá válnak a

Görögország

terület:	131 957 km ²
népesség:	11 millió fő
főváros:	Athén
hivatalos nyelv:	görög
hivatalos pénznem:	euró (2002. jan. 1-jétől)
egy főre jutó GDP:	19 000 euró (2011)
GDP-változás:	-6,2% (2012. I. n. év)
államadósság a GDP %-ában:	165,3% (2011)
infláció:	0,9% (2012. május)
munkanélküliség:	21,7% (2012. febr.)

Forrás: APA, Eurostat / MTVA Sajtó- és Fotóarchívum / MTI

kampány hazugságai. Az elkövetkező hónapok pedig mindenki számára nyilvánvalóvá tehetik, hogy egyedül a kommunista párt szembesített a valósággal, mutatott reális utat a válságból, kínált alternatívát az Európai Uniót, az IMF-et és a görög nagytőkét kiszolgáló politikára.

Nem tudni, meddig tart ki ez az új parlament. A görög kommunisták

addig a munkahelyeken, egyetemeken, a szakszervezetekben és diákmozgalmakban, szociális szervezetekben indítanak „népi ellentámadást”, percről percre szembesítve a görögöket a tőkés pártok hazugságaival. A dolgozó-népi szövetség további erősítése nem pillanatnyi, hanem tényleges és időtálló eredményekre fog vezetni. ■

BERLINI ULTIMÁTUM

A következő görög kormánynak is folytatni kell az elődök idején megkötött hitel-megállapodáshoz kapcsolódó reformokat – hangsúlyozták a német kormány képviselői.

Angela Merkel kancellár már hétfő hajnalban gratulált telefonon Antonisz Szamarasznak, a vasárnapi választáson győztes konzervatív Új Demokrácia vezetőjének, és jelezte, hogy Berlin szerint minél gyorsabban kormányt kellene alakítani.

Hétfőn kisebb zavart okozott Guido Westerwelle külügyminiszter egy reggeli interjúban tett kijelentése, amely szerint a hosszú nyúlt választási kampány miatt elvesztegetett időt valamilyen formában jóvá lehetne írni, amikor a szigorúan ütemezett reformok végrehajtásáról tárgyalnak a hitelezők Athénnal. Westerwelle később pontosított, egy újabb nyilatkozatban hangsúlyozta: szó sem lehet arról, hogy újratárgyalják az első és a második mentőcsomagban összesen 240 milliárd euróval támogatott országtól elvárt reformok ügyét.

Mindeközben Merkel Los Cabosba utazott a G-20 csoport csúcstalálkozójára. A mexikói városba megérkezve egy rögtönzött sajtótájékoztatón egyértelművé tette kormánya álláspontját. Kijelentette: a görög vezetésnek végre kell hajtani vállalásait és a reformprogram keretfeltételein nem lehet változtatni. „Hangsúlyozottan nem egy újabb, harmadik segélycsomagról beszélék” – mondta Merkel.

Wolfgang Schäuble pénzügyminiszter hozzátette: a hitelezők trojkájának – vagyis az Európai Bizottság (EB), az Európai Központi Bank (EKB) és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) hármásának – képviselői az új kormány megalakulását követően haladéktalanul Athénba utaznak a választási kampány miatt megszakadt konzultáció folytatására. A kapcsolat felújítása révén „sikerre lehet vinni a második kiigazító programot” – idézte a német sajtó Schäuble mexikói nyilatkozatát. Az üzenet világos. Demokratikus görög választás, EU-barát politikuskok győzelme ide vagy oda, érkeznek a helytartók.

FEHÉRÉJSZAKÁK BELARUSZBAN

Szépek a júniusi esték Minszkben. Este tízig is világos van, és az emberek élvezik a fényt, a meleget. A városban rengeteg a zöld, a parkok, a kedves bulvárok sétára hívogatnak. Minszk nem világváros, de nem is vágyik erre. Munkát, megélhetést, emberi életet ad 1,8 millió polgárának.

BELARUSZOK A VILÁGBAN

Tudták, hogy a ma 10 milliós Belarusz hány ismert személyiséget adott a világnak? Belarusz volt Marc Chagall, a modern festészet egyik legkiemelkedőbb alakja, Olga Korbut, a négyszeres olimpiai bajnok tornász. Belarusz nemzetiségű Francysk Skarina, aki 1517-től belaruszra fordította, és nyomtatásban kiadta a Bibliát. Vagy éppenséggel Vaszilij Bikov, a szovjet időszak neves írója. Belarusz szülötte Adam Mickiewicz, aki Lengyelország nemzeti költőjeként vonult be a történelembe. Janka Kupala és Jakub Kolas a belarusz irodalom klasszikusai. Na, és belarusz volt Andrej Gromikó is, aki 31 éven át irányította sikeresen a szovjet diplomáciát.

A FELSZABADULÁS KÖNNYEI

A belarusz főváros ilyenkor már július 3-ra, a felszabadulás napjára készül. Nincs olyan belarusz család, akinek valakije ne vészett volna oda a második világháborúban. Nehéz pontosan megállapítani az áldozatok számát, de aligha vitatható, hogy a világháborúban minden harmadik belarusz meghalt, mintegy 3 millió ember.

A Vörös Hadsereg soraiban közel 300 ezer belarusz katona esett el. A németek 1,5 millió belarusz öltek meg, több mint 400 ezren kerültek kényszermunkára Németországba. Csak egy töredékük tért vissza. Belarusz volt az egyetlen ország, ahol a német védelmi vonalak közelében koncentrációs táborokat hoztak létre. Ma már tudott az is, hogy a táborokat nem csak az SS, hanem maga a hadsereg, a Wehrmacht üzemeltette.

A háború előtt Belarusz mintegy 9 millió lakosából egymillió volt zsidó. Minszk hagyományosan a legnagyobb zsidó városok közé tartozott. A náci 940 ezer zsidót öltek meg, köztük 90 ezren Európa más országaiból kerültek ide.

A belarusz nép hősiesen küzdött saját szabadságáért. A háború idején 440 ezer belarusz harcolt fegyverrel a kezében a

partizánok soraiban. Közülük minden tizedik életét áldozta.

A németek földig rombolták a belarusz városok 77 százalékát, megsemmisítették a lakóházak 80 százalékát. A háborús események következtében a mezőgazdasági földterület 43 százaléka átmenetileg alkalmatlanná vált a mezőgazdasági termelésre. Megsemmisült a sertésállomány 90 százaléka, a szarvasmarha 70 százaléka.

SZOVJET KÖZTÁRSASÁGBÓL ÚJ BELARUSZ

Nem véletlen, hogy a belarusz népben erősen él a szabadság, a függetlenség érzése. Sok más volt szocialista országban a függetlenség gondolatát a jobboldali, nacionalista, kommunista-ellenes erők tüzték zászlajukra. Belaruszban ez nem jött be. A belaruszok az évszázadok során tartoztak Litvániához, Lengyelországhoz, a cári Oroszországhoz, de igazán függetlenek a Szovjetunió keretében voltak. A szovjetellenesség itt nem túl erős fegyver, még a polgári ellenzék is félve használja. Az utcák neve is a régi, Lenin utca, Szverdlov utca, Marx utca, Május elseje út. A belarusz parlament előtt Lenin szobra áll.

NEM KÉRÜNK A KAPITALIZMUSBÓL

Az 1990-es évek elején Belarusz is belekóstolt abba, amit a tőkés rendszer, a polgári demokrácia jelent. A kísértés nagy volt. Élünk úgy, mint a németek, az osztrákok vagy legalább úgy, mint a tőkés útra tért lengyelek. Az ország vezetése jórész értelmiségiek kezébe került, akik nemzeti jelszavakat hangoztattak és szidták a szovjet múltat, de éppenséggel ahhoz nem értettek, amit egy nép a kormányától elvár. Képtelenek voltak úrrá lenni a gazdaság nehézségein, nem teremtettek munkát, zuhant az életszínvonal.

A nyugat ígért persze segítséget, de gyorsan kiderült, hogy ennek igen nagy az ára. A belarusz gazdaságnak teljesen

át kellett volna orientálódnia a keleti piacokról az EU piacaira, be kellett volna engedni a nyugati tőkét, privatizálni az állami vagyont, vagyis végigcsinálni mindazt, amin Magyarország is átment.

A belarusz értelmiség kísérlete a kapitalizmus bevezetésére látványosan megbukott. Ebből a vereségből a belarusz ellenzék azóta sem tud talpra állni. A belarusz ellenzék nem azért nem tud eredményt elérni a választásokon, mert a rendszer nem engedi. Azért nem tud, mert így vagy úgy, de mindegyikük a tőkés rendszer átvételét szorgalmazza, erről viszont a belaruszoknak nincsenek jó emlékeik.

Az ország élén 1994 óta Alekszandr Lukasenko áll. Az egykori kolhoz-elnököt sokan szeretik, és sokan nem szeretik, de egyet senki sem tagad: a Lukasenko-féle modell működik. Lukasenko ötlete egyszerű volt. Belarusz az egyik oldalon az EU és a NATO, a másik oldalon Oroszország között van. Legyünk őszinték: mindkettő szeretné megszerezni, vagy legalább is ellenőrzése alá vonni. A belarusz külpolitika legyen az, hogy egyik félnek sem engedünk túl nagy befolyást, illetve, ha az egyik nagy nyomást gyakorol Belaruszra, akkor közeledjünk a másikhoz. Az elmúlt évtizedekben volt példa arra, hogy Oroszország akarta szőröstül-bőröstül lenyelni. Ekkor nagy lépést tettek az EU felé. Mostanság az USA és az EU akarja magáénak tudni Belaruszt, ezért az orosz-belarusz stratégiai szövetség lett a domináns tényező. Nos, a külpolitikai modell eddig működött. Néha nehezen, de működött.

És működik ma is, amikor az USA mindenáron meg akarja dönteni „Európa utolsó diktátorát”. Ezért vezetnek be újabb és újabb szankciókat, utazási és pénzügyi korlátozásokat, igyekeznek egymásnak ugrasztani Lukasenkot és a népét, de nem sok sikerrel. Az USA és az EU jelenlegi Belarusz-politikája azonban kimerült. Hiába növeli a politikai nyomást, nincs eredménye. Számos EU-ország, köztük Magyarország pedig abban lenne érdekelt, hogy normálisan menjenek a gazdasági kapcsolatok. Az USA és az EU választhat: vagy abbahagyja az eddigi utat, vagy radikális politikai és katonai fellépésre szánja el magát. Ehhez azonban az oroszoknak is lenne néhány szavuk, és egyébként sem könnyű Európában háborút kezdeni.

CSINÁLJUNK TERVGAZDASÁGOT!

Értünk mi a piacgazdasághoz? – kérdezte Lukasenka a gazdasági embereit még a lelegején. Nem értünk, volt a válasz. Akkor csináljuk azt, amihez értünk, a tervgazdaságot! – mondta az elnök. Az ország anyagi és emberi erőforrásainak felhasználását mind a mai napig pontosan megtervezik, és azt legfelsőbb szinten hagyják jóvá. Ez a módszer lehetővé tette a nemzeti iparágak, többek között az autóbusz- és traktorgyártás, építőipar, metróépítés, élelmiszeripar megőrzését és fejlesztését.

Lehetővé tette a belarusz mezőgazdaság kapacitásainak megőrzését, a szakemberek megtartását. Az élelmiszer a jövő fegyvere, mondják Belaruszban is. A belarusz szakemberek úgy vélik, hogy az ország természeti és emberi erőforrásai mintegy 30 millió ember élelmezésére adnak lehetőséget. Nem véletlen, hogy a nyugat nagyon szeretné megszerezni a ma még csak 10 millió, így óriási szabad kapacitásokkal rendelkező országot.

A központilag tervezett gazdaságpolitika megakadályozta az ország gazdasági kirablását. A külföldi tőke részesedése elenyésző. Nincsenek szupermarketek, csak hagyományos élelmiszerüzletek. A kereskedelemben a cél nem csupán a profit, hanem az emberek tényleges igényeinek kielégítése. Friss kenyeret zárás előtt is lehet kapni, és rengeteg a hazai félkész-termék, amit a háziasszony otthon percek alatt elkészíthet.

A belarusz államban kiemelt jelentősége van az emberi erőforrások gondozásának és fejlesztésének. Az egészségügy, a sport kiemelt helyen áll. Mi a belarusz egészségügyi rendszer fő előnye? – tették fel a kérdést a minszki televízióban egy neves orvosnak. Nos, mindenki számára hozzáférhető és ingyenes! S, valóban: mit ér a legjobb szolgáltatás, ha ahhoz nem juthat hozzá mindenki, és fizetnie is kell?

A politika szociális jellege kifejeződik a bér- és árpolitikában is. 2012 tavaszán

az átlagfizetés Belaruszban mintegy 389 dollár, azaz kb. 90 ezer forint. A minimálbér 2012 januárjában 117 dollár, azaz 27 ezer forint volt. Tegyük hozzá, hogy 2004-ben az átlagfizetés 160 dollár, 2009-ben 351. Egy kicsivel, de mindig előbbre.

2012 nyarán egy liter 95-ös benzin 180 forintba kerül, a dízelolaj valamivel drágább. Egy kiló alma 200-280 forint. A hal 900 forint alatt van, de a csirkemell-filé már 1300. Igaz, 820-900 forintért kiváló csirke-fasírtokat és más félkész termékeket árulnak.

A McDonaldsban a hamburger drága, 800-1000 forint, de az egyetemi menzán a háromfogásos ebéd 350-400 forint. A krimik viszonylag drágák, magyar pénzben 1400-2000 forint, de a belarusz irodalmi művek olcsók, négy-ötszáz forintért kaphatók. Az állami moziban a mozijegy

olcsó, 250-500 forint. A metrójegy ára magyar pénzben 46 forint körül van.

Belarusznak egyszerre kell három irányban is cselekednie.

Egyrészt nem tudja magát függetleníteni a világgazdaságtól, de igyekszik ellenállni a negatív hatásoknak. Az IMF a belarusz gazdaságpolitikában éppen azt hiányolja, amit a neoliberais gazdaságpolitika jelent: a nemzetgazdaság eladását a külföldnek, az árak liberalizálását, az állami beavatkozás korlátozását.

Másrészt ellen kell állnia az orosz tőke nyomásának, de úgy, hogy a belarusz gazdaság működéséhez szükséges energia meglegyen, és legyenek orosz pénzügyi források is. Belarusz külföldi adóssága az idén 34 milliárd dollár volt. Évente mintegy 6 milliárd dollárt kell felhajtani az adósság törlesztésére és a kamatok fizetésére.

Harmadrészt biztosítani kell a lakosság szükségleteit, fenntartani a szociális államot, amely az egész lukasenki koncepció egyik kulcseleme.

I LOVE BELARUS

Az ország már javában készül a választásokra, hiszen a négy éve választott parlament mandátuma lejárt. Az utakon sok helyütt látni az óriásplakátokat: I love Belarus. A választásokra Lukasenka elnök legfrissebb bejelentése szerint szeptember 23-án kerül sor. A legutóbbi parlamenti választások az elnöki politikát támogató erők egyértelmű győelmét hozták. A képviselők többsége független. Pártként a Kommunista Párt és az Agrárpárt jutott be. A kormány szakemberekből áll. A polgári ellenzék nem tudott egységesen fellépni, nem volt vonzó programjuk és hiányoztak a karizmatikus figurák is.

2010 decemberében az elnökválasztást Lukasenka megnyerte. Az ellenzék akkor kvázi puccsot akart végrehajtani, megszállni a választási bizottságot és a parlamentet, s bejelenteni: ők az ideiglenes kormány, amely átveszi a hatalmat. A nyugati hatalmak egy sikeres puccsot bizonyára elismertek volna. De a puccs nem nyerte el az emberek támogatását. Az ellenzéki vezetők börtönbe kerültek. Az elnök többüknek már megkegyelmezett, de vannak olyanok, akik mindenáron a mártír szerepére vágyanak. A nyugat „a politikai foglyok” ügyét szóvá teszi, sőt szankciókat is vezettek be, de többet nem mernek kockáztatni. A 2012. szeptemberi választások előtt a kormány magabiztosan jelentheti a választóknak: Belarusz – ha nehézségek, lemondások árán is – de túlélte az európai válságot. A kormány megvédte Belarusz függetlenségét, az ország társadalmi rendjét. Érdemes az eddigi úton tovább menni. ■

CHE PRESENTE! CHE JELEN VAN!

Június 14-én lett volna 84 éves Ernesto 'Che' Guevara, aki azonban a negyvenet sem érte meg, mert 1967-ben kivégezték. A forradalmárt, aki sosem öregedhetett meg, ma világszerte ünneplik a haladó erők. Születésnapja alkalmából Kubában eddig kiadatlan írásai s számos ismeretlen, róla készült fotó jelent meg a napokban. Che Guevara sokak számára a szabadság jelképe, egy angol egyetem művészeti diákjai „Öltözz Che-nek” felvonulást is tartottak. ■

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.